Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Andrei Ojoga
Dosarul nr. 2a-244/25 (2-24040438-02-2a-22012025)

D E C I Z I E

18 iunie 2025 mun. Chișinău

Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Lucia Bagrin și Diana Corlăteanu
Grefierul Irina Bolduratu

examinând în ședință de judecată publică, cererea de apel declarată de Mosin Igor, reprezentat de avocatul Nelly Babcinschi,

împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 2 octombrie 2024, prin care s-a respins cererea de chemare în judecată,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Mosin Igor, reprezentat de avocatul Nelly Babcinschi împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova și Procuraturii Generale a Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, precum și compensarea cheltuielilor de judecată,

A C O N S T A T A T :

Circumstanțele speței:

La 9 aprilie 2024, Mosin Igor, reprezentat de avocatul Nelly Babcinschi s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova, Procuraturii Generale a Republicii Moldova cu privire la constatarea faptului încălcării drepturilor fundamentale ale lui Igor Mosin prin acțiuni de urmărire penale ilegale, percheziției, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, precum și în urma altor acțiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice,

obligarea pârâților la plata sumei de 1 000 000 de lei, cu titlu de despăgubiri morale, ca urmare a erorilor săvârșite împotriva lui Igor Mosin, prin învinuirea ilegală de către organele de drept, ce urmează a fi încasată de la reprezentantul statului – Ministerul Justiției, obligarea pârâților la achitarea daunelor materiale și a cheltuielilor legate de judecarea acestui caz, ce constau din onorariul pentru asistență juridică în sumă de 16 500 de lei și a sumei de 24 136 de lei pentru întocmirea raportului asupra analizei juridice asupra cazului de încălcare fiscală și aplicării legislației fiscale în raport cu compania SRL „Aquaclean" și compensarea cheltuielilor de asistență juridică pentru prezenta cauză în sumă de 5 000 de lei.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a susținut că, la 8 noiembrie 2017 ofițerul principal de investigație Secția nr.2 al Direcției Nord al INI al IGP, Buznea Dorin, prin demers a autorizat efectuarea percheziției în bunurile imobile situate pe*****, care aparțin cu drept de proprietate lui Vladimir Usatenco, ca fiind folosite în activitatea presupus ilegală de către factorii de decizie a SRL „Aquaclean".

A menționat că, la 8 noiembrie 2017, ofițerul principal de investigație Secția nr.2 al Direcției Nord al INI al IGP, Buznea Dorin, a emis ordonanța de efectuare a percheziției în bunurile imobile situate în mun. *****, st***** pentru a depista urmele faptei contravenționale. La 08 noiembrie 2017, Judecătoria ***** a emis încheierea, prin care s-a dispus autorizarea efectuării percheziției, la 8 noiembrie 2017, ofițerul principal de investigație Secția nr.2 al Direcției Nord al INI a IGP, Buznea Dorin, a emis ordonanța de efectuare a percheziției în domiciliul lui Igor Mosin, amplasat în mun. *****, *****, iar la 17 noiembrie 2017, a fost efectuată percheziția, fapt confirmat prin procesul-verbal de percheziție.

Totodată, la 5 decembrie 2017, prin procesul-verbal de cercetare la fața locului, ofițerul principal de investigație Secția nr.2 al Direcției Nord al INI al IGP, Buznea Dorin, a examinat și ridicat documente, în total 230 de file.

La 17 ianuarie 2018, PCCOCS, oficiul Nord s-a adresat Serviciului Fiscal de Stat pentru a audia concluzia specialistului din cadrul organului fiscal.

Ulterior, la 24 ianuarie 2018, procurorul în PCCOCS, Igor Rusnac a constatat că există bănuială rezonabilă privind comiterea infracțiunii prevăzute la art. 244 alin.(2) lit. b) Cod penal – evaziunea fiscală a întreprinderilor, manifestată prin includerea în documentele contabile și fiscale a datelor privind veniturile, care a condus la neachitarea impozitului în proporții deosebit de mari.

Iar, la 24 ianuarie 2018, a fost pornită urmărirea penală pe faptul săvârșirii infracțiunii prevăzute la art.244 alin.(2) lit. b) Cod penal de către factorii de decizie ai SRL „Aquaclean".

La 18 aprilie 2018, SFS a informat PCCOCS că în scopul monitorizării operațiunilor economice care au loc pe adresa, mun. *****, *****, va fi instituit post fiscal staționar până la 31 mai 2018, Serviciul Fiscal de Stat la 8 iunie 2018, a

trimis PCCOCS un răspuns la demersul din 1 martie 2018, prin care s-a comunicat că, la 28 mai 2018 au fost emise decizii de anulare a patentelor de întreprinzător, eliberate inclusiv și lui Igor Mosin, iar la 28 mai 2018, SFS prin decizia nr.401 a decis anularea patentei de întreprinzător eliberată pe numele lui Igor Mosin.

La 13 iulie 2018, deținătorii patentelor anulate, Bruzinschi M., Bruzinscaia N., Poltaveț., Igor Mosin și alții au depus cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva SFS cu privire la anularea deciziilor de retragere a patentelor.

Prin hotărârea Judecătoriei ***** din 26 februarie 2019, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 22 ianuarie 2020, s-au anulat deciziile privind retragerea patentelor. Igor Mosin la 14 mai 2018 a fost recunoscut în calitate de bănuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.art.42, 46 și 244 alin.(2) lit. b) ale Codului penal, iar la 23 august 2018 a fost recunoscut în calitate de învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.42 alin.(2) și (3), 46 și 244 alin.(2) lit. b) ale Codului penal.

Prin ordonanța Direcției Nord a INI a IGP a fost inițiată verificarea activității SRL „Aquaclean", fiind indicat că s-a constatat faptul că, societatea respectivă, cu genul principal de activitate: spălarea și curățarea chimică a covoarelor și articolelor textile, pe adresa întreprinderii, a amplasat mai multe încăperi special amenajate, în care se efectuează lucrări de curățare și uscare a covoarelor și articolelor prin intermediul utilajelor.

De asemenea, s-a constatat că, întreprinderea a implementat o schemă frauduloasă bine gândită, urmând scopul obținerii veniturilor enorme necontrolate și neachitării impozitelor pe venit, manifestată prin angajarea neoficială a persoanelor - deținători de patente, având ca scop înregistrarea datelor eronate în evidența contabilă, precum și obținerea veniturilor enorme, impozabile.

PCCOCS Oficiul Nord a solicitat prin demersul nr.72 din 16 ianuarie 2018 de la SFS constatarea prejudiciului cauzat bugetului de stat de către factorii de decizie ai SRL „Aquaclean", iar drept motiv al demersului au servit circumstanțele cauzei penale 3 nr.20186700009, pornită la 12 ianuarie 2018, pe faptul acțiunilor frauduloase comise de factorii de decizie a SRL „Aquaclean" la subdiviziunea amplasată în mun. *****, *****.

PCCOCS, Oficiul Nord, Igor Rusnac, a emis ordonanța de ridicare de la DAF Nord a SFS a dosarelor contribuabililor, deținători de patente, inclusiv a lui Igor Mosin.

A relevat că la 18 aprilie 2018, SFS a informat PCCOCS, Oficiul Nord că va acorda în limitele competenței și atribuțiilor stabilite suportul necesar în vederea constatării încălcărilor fiscale presupuse a fi comise de SRL „Aquaclean".

La 12 iunie 2018, SRL „Aquaclean" a primit actul de control fiscal nr.5-686815, emis de DGAF Nord referitor la controlul fiscal efectuat, fiind urmat de

decizia DGAF Nord nr.216-1548 din 3 august 2018, emisă în baza acestui act. Ulterior, SRL „Aquaclean” a contestat decizia menționată, însă contestația a fost respinsă.

În aceste circumstanțe, SRL „Aquaclean” a fost nevoită să efectueze expertiză judiciară în raport cu SFS, iar în acest sens a încheiat contractul de prestare a serviciilor cu IP „Institutul de Resurse și Analize Juridice”. Pentru analiza juridică a cazului de încălcare fiscală și aplicarea legislației fiscale, SRL „Aquaclean” a achitat suma de 24 136 de lei.

Mosin Igor a menționat că, la 24 mai 2019, SRL „Aquaclean” a depus o acțiune în contencios administrativ împotriva SFS, prin care a solicitat anularea deciziei nr.216/260 din 25 februarie 2019 și a deciziei nr.125 din 25 aprilie 2019.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 18 martie 2021 s-a respins acțiunea depusă de SRL „Aquaclean” împotriva SFS cu privire la anularea actului administrativ defavorabil – decizia nr.216/260 din 25 februarie 2019 și a deciziei adoptate în procedura prealabilă – decizia nr.125 din 25 aprilie 2019, ca fiind neîntemeiată, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2019, s-a casat hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 18 martie 2021 și s-a anulat decizia SFS nr.216/260 din 25 februarie 2019 și decizia adoptată în procedura prealabilă – nr.125 din 25 aprilie 2019, iar prin decizia Curții Supreme de Justiție din 14 februarie 2022 s-a respins recursul SFS și s-a menținut decizia instanței de apel.

La 15 ianuarie 2019, procurorul delegat în PCCOCS, Oficiul Nord, Ion Crișcic a înaintat demers judecătorului de instrucție a Judecătoriei *****, prin care a solicitat obținerea autorizației pentru aplicarea sechestrului asupra bunurilor imobile ce aparțin lui Igor Mosin.

Prin încheierea judecătorului de instrucție a Judecătoriei ***** din 16 ianuarie 2019 s-a admis demersul procurorului privind autorizarea punerii bunurilor sub sechestru. La 23 octombrie 2019, procurorul delegat în PCCOCS, Oficiul Nord, Sergiu Răilean, a emis ordonanță, prin care s-a dispus începerea urmăririi penale pe faptul confecționării, deținerii și folosirii documentelor oficiale false, potrivit indicilor componenței de infracțiune prevăzute la art.361 alin.(2) lit. b) Codul penal.

Prin ordonanța procurorului în PCCOCS Oficiul Nord, Sergiu Răilean, s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a lui Igor Mosin, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Consideră că, pentru a aduce satisfacția deplină pentru profundele suferințe psihice și fizice pe care le-a suportat reclamantul, durata și intensitatea acestora și consecințele care au avut loc asupra acestuia, suma bănească de 1 000 000 de lei cu titlu de daune morale este una echitabilă și de natură să-i aducă deplină satisfacție morală și să îi compenseze suferințele cauzate.

Reclamantul a consemnat că, până la pornirea cauzei penale, reclamantul era businessman recunoscut în regiunea Nord a țării, fapt ce se confirmă prin numărul mare de comenzi și clienți în domeniul spălării și curățării articolelor textile și a produselor de blană, iar perchiziția în bunurile imobile situate în mun. *****,*****, care aparțin lui Vladimir Usatenco, folosite în activitatea SRL „Aquaclean" i-a adus atingere onoarei și reputației sale profesionale, efectele căreia sunt simțite și astăzi.

La momentul emiterii ordonanței de scoatere de sub urmărire penală, era dificil de a găsi clienți. Aflarea despre tragerea la răspundere penală trezește și acum suspiciuni și neîncredere în privința persoanei sale. Statutul de învinuit, natura dreptului personal lezat și locul lui în sistemul de valori al persoanei reclamantului, constituie în consecință, factori care accentuează gradul prejudiciului moral ce i-a fost cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor statului.

Reclamantul a notat că, consecințele mediatizării acestui caz a avut un impact și asupra statutului social al familiei reclamantului. În decursul urmăririi penale, familia sa a fost supusă violenței psihologice, mobbing-ului și excluderii sociale, fapt care a condus la crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare și ofensatoare în jurul familiei reclamantului. Reclamantul a suferit o demoralizare profundă, fiindu-i subminată încrederea în sine, cât și în organele de resort, în acest fel micșorându-i posibilitatea de activitate creativă și reintegrare. Consecințele învinuirii ilegale a avut impact și asupra stării de sănătate, deoarece din cauza stresului zilnic, zahărul din sânge a crescut drastic până s-a dezvoltat diabet zaharat. Potrivit certificatului centrului medicilor de familie mun. ***** până la pornirea cauzei penale probleme de această natură au fost, dar din 2017 s-a constatat mărirea vertiginoasă a zahărului în sânge până la nivelul 18, deși norma este 6.

La 7 februarie 2020, reclamantul a fost spitalizat în mod de urgență la Spitalul Clinic *****, în secția *****, cu diagnoza: *****.

La 23 octombrie 2020, reclamantului i s-a stabilit gradul de dizabilitate accentuat, termenul de dizabilitate a fost prelungit până la 1 martie 2025.

Mosin Igor a mai susținut, că în urma recunoașterii reclamantului în calitate de bănuit, și respectiv învinuit, acestuia i-a fost cauzat un prejudiciu moral, traumă psihică, retrăiri psihice, stres, disconfort și acest prejudiciu urmează a fi evaluat și apreciat.

Iar, pentru a avea dreptul la reparație în sensul Legii nr.1545-XIII din 25 februarie 1998, nu este neapărat necesar să existe o sentință de condamnare, cu ulterioara achitare, sau să se constate printr-un act judecătoresc de dispoziție irevocabil că acțiunile întreprinse de organul de urmărire penală au fost ilegale, ci este suficient și existența unui act de scoatere de sub urmărire penală.

Referitor la durata urmăririi penale, a indicat că primele acțiuni au avut loc în

luna noiembrie 2017, când s-a dispus pornirea urmăririi penale, iar ordonanța de scoatere de sub urmărire penală a avut loc la 27 septembrie 2021.

Așadar, prejudiciul material solicitat de reclamant constituie cheltuielile pentru asistența juridică, ca urmare a învinuirii nelegitime în sumă de 16 500 de lei și suma de bani achitată pentru efectuarea expertizei juridice în raport cu SFS în mărime de 24 136 de lei.

Prin referința depusă la 11 iunie 2024, Procuratura Generală a Republicii Moldova a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată, ca fiind neîntemeiată. (f.d. 170-171)

Poziția instanțe de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 2 octombrie 2024, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Mosin Igor, reprezentat de avocatul Nelly Babcinschi, ca fiind neîntemeiată. (f.d. 195-201)

Solicitarea apelantului și termenul de declarare a apelului.

Invocând dezacordul cu hotărârea primei instanțe, la 3 octombrie 2024, prin e-mail, Mosin Igor, reprezentat de avocatul Nelly Babcinschi, iar la 26 decembrie 2024, a depus apelul motivat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 2 octombrie 2024, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii. (f.d. 190-193, 204-222)

În conformitate cu art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

În acord cu art. 111 alin. (3) Cod de procedură civilă, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii, evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

În speță s-a stabilit că, dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost pronunțat la 2 octombrie 2024 (f.d. 195-201), iar cererea de apel nemotivată a fost depusă la 3 octombrie 2024, cu respectarea termenului legal de 30 zile de declarare a apelului.

Argumentele părților.

În susținerea cererii de apel, apelantul Mosin Igor, reprezentat de avocatul Nelly Babcinschi a reiterat motivele invocate în cererea de chemare în judecată, suplimentar a indicat că, nu este de acord cu hotărârea primei instanțe, o consideră neîntemeiată și pasibilă de a fi casată.

A menționat că, în temeiul art. 10 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, dreptul persoanei fizice la repararea prejudiciului moral în mărimea și în modul stabilite de prezenta lege apare în cazurile specificate la art.6.

Iar, conform art. (6) lit. b) din aceeași lege, dreptul la repararea prejudiciului,

în mărimea și modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare.

Astfel, în contextul normelor sus citate consideră că, drepturile fundamentale garantate apelantului, Mosin Igor, au fost încălcate și în cazul dat sunt aplicabile prevederile art. 3, 6, 10 și 11 al Legii nr. 1545- XIII din 25 februarie 1998, art. 525 Cod de procedură penală, art. 2007, 2036, 2037 ale Codului civil, în redacția actuală, în cazul în care, apelantul a obținut calitatea de bănuit, apoi învinuit, în cadrul cauzei penale, iar prin ordonanța din 27 septembrie 2021 s-a dispus scoaterea de sub urmărire penala, pe motiv ca, fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Consideră apelantul că, în temeiul art. 23 alin. (3), 284 alin. (1) ale Codului de procedură penală, dânsul este în drept să solicite repararea prejudiciului cauzat, or, a fost lezat în drepturile sale fundamentale, cum sunt dreptul la libertate și siguranță, la viața privată și la inadmisibilitatea învinuirii nefondate de comiterea unei infracțiuni grave, garantate atât de legislația națională, cât și de cea internațională.

A afirmat că, în mod abuziv și fără temei a fost plasat sub urmărire penală, în privința acestuia fiind dispusă efectuarea mai multor măsuri speciale de investigații, fiindu-i atribuită calitatea de învinuit în comiterea infracțiunii grave, a fost supus percheziției corporale, a fost percheziționat domiciliul și biroul acestuia, a fost pus sub învinuire în comiterea infracțiunilor prevăzute la 42 alin.(2) și (3), 46 și 244 alin. (2) lit. b) ale Codului penal.

Ca urmare a recunoașterii în calitate de bănuit, învinuit, acestuia i-a fost cauzat un prejudiciu moral, o trauma psihică, retrăiri psihice, stres, disconfort, prejudiciu care urmează a fi evaluat și apreciat prin prisma normelor legale citate supra.

Consideră că, pentru a aduce satisfacția deplină pentru profundele suferințe psihice si fizice pe care le-a avut apelantul, durata și intensitatea acestora, și consecințele, care au avut loc asupra acestuia, suma bănească de 1 000 000 de lei pe care o solicită cu titlu de daune morale este una echitabilă și de natură să îi aducă deplină satisfacție morală și să îi compenseze suferințele cauzate.

Totodată, a indicat că până la pornirea cauzei penale, acesta era un businessman recunoscut în regiunea Nord, fapt ce o confirmă numărul mare de comenzi, clienți în domeniul spălării și curățării articolelor textile și a produselor de blană. Percheziție în bunurile imobile situate în mun. *****, st***** care aparțin cu drept de proprietate lui Usatenco Vladimir, folosite în activitatea SRL „Aquaclean” i-a adus atingere onoarei și reputației sale profesionale, efectele căruia sunt simțite și astăzi.

La momentul emiterii ordonanței prin care s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală era dificil de a găsi clienți, astfel că aflarea despre tragerea la

răspundere penală trezește și acum suspiciuni și neîncredere față de persoana mea.

A opinat că, statutul de învinuit, natura dreptului personal lezat și locul lui în sistemul de valori al persoanei apelantului, constituie, în consecință, factori care accentuează gradul de prejudiciu moral ce i-a fost cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor statului.

A relevat că, la 8 noiembrie 2017 Judecătoria ***** a emis încheierea, prin care s-a dispus autorizarea efectuării percheziției în bunurile imobile situate în mun. *****,*****, care aparțin cu drept de proprietate lui Usatenco Vladimir, dar fiind folosite în activitatea SRL „Aquaclean" și tot aceiași dată, ofițerul principal de Investigație Secției nr.2 al Direcției „Nord" a INI al IGP, Buznea Dorin a emis ordonanța de efectuare a percheziției în domiciliul lui Mosin Igor, amplasat în mun. *****, *****, iar la 17 noiembrie 2017 a fost efectuată percheziția în imobilul folosit de SRL „Aquaclean" și în domiciliul apelantului.

La 16 ianuarie 2018, CEDO a făcut publică hotărârea în cauza Lisovaia c. Moldovei (cerere nr. 16908/09), prin care a fost constatată o ingerință în dreptul persoanei la respectarea locuinței sale, precum și că autoritățile naționale au eșuat să aducă „motive suficiente și relevante" pentru eliberarea mandatului de percheziție. Curtea a constatat în unanimitate violarea art. 8 din Convenție, fiind de acord cu părțile că a avut loc o ingerință în dreptul apelantei la respectarea locuinței sale.

Mai consideră că, instanța de fond eronat a apreciat în temeiul art.3 din Legea 1545, temei de aplicare a răspunderii statului constituie tragerea ilegală la răspundere penală sau condamnarea ilegală, la caz însă Igor Mosin nu a fost tras la răspundere penală, or în privința acestuia nu a fost emisă o sentință de condamnare.

Nu pot fi reținute nici constatările instanței de judecată prin care justifică legalitatea organului de urmărire penală, mai ales în condițiile înc are aceste ilegalități au fost deja demonstrate.

Mai mult, sunt absurde și neîntemeiate orice argumente de justificare a unor pierderi suportate de către o persoana din culpa autorităților, având în vedere că acestea au reprezentat dreptul de proprietate al apelantului, iar orice imixtiune a statului este absolut inadmisibilă. Or, în acest sens prin acțiunile organului de urmărire penală în mod vădit s-a atentat la dreptul de proprietate al apelantului prin afectarea caracterului perpetuu al dreptului de proprietate, ceea ce presupune că acesta are o continuitate și nu poate fi afectat în timp.

Mai mult, instanța de fond nu a ținut cont nici de faptul că, conform jurisprudenței CtEDO, s-au acordat reparații pentru prejudiciul moral, rezultat din discriminare la asigurarea dreptului victimei la viață privată, garantat de art. 8 din Convenție.

Intimații nu și-a valorificat dreptul de a depune referințe, deși le-a fost expediate pentru cunoștință cererea de apel.

Argumentele părților în ședința instanței de apel:

Reprezentantul apelantului Moșin Igor, avocatul Babcinschi Nelly în ședința instanței de apel a solicitat admiterea cererii de apel în sensul formulat, cu casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Reprezentantul intimatului, Ministerul Justiției al Republicii Moldova, Pantea Daniel în ședința instanței de apel a solicitat respingerea cererii de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

Reprezentantul intimatului, Procuratura Generală a Republicii Moldova, Boldesco Vioctoria în ședința instanței de apel a solicitat respingerea cererii de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

Reprezentantul intimatului, Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova în ședința instanței de apel nu s-a prezentat fiind legal citat, prin email, din care considerente Colegiul judiciar a decis examinarea apelului în lipsa acestuia.

Aprecierea instanței de apel:

Analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii contestate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de apel, în raport cu materialele dosarului, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru consideră cererea de apel neîntemeiată şi care urmează a fi respinsă, cu menţinerea hotărârii contestate a primei instanţe, din motivele ce succed.

În conformitate cu art. 385 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

Norma cuprinsă la art. 118 alin. (1)-(3) Cod de procedură civilă stabilește că, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Partea care nu a exercitat pe deplin obligația de a dovedi anumite fapte este în drept să înainteze instanței judecătorești un demers prin care solicită audierea părții adverse în privința acestor fapte dacă solicitarea nu se referă la circumstanțele pe care instanța le consideră dovedite. Circumstanțele care au importantă pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art. 121 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului, iar conform art.130 alin. (1) Cod de procedură civilă, statuează că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Prin prisma art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședința de judecată.

În temeiul art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acțiunii.

Corespunzător, art. 6 § 1 CEDO și jurisprudența CtEDO, instanțele de judecată sunt obligate să motiveze hotărârile sale, care vor trebui să conțină circumstanțele cauzei constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile referitor la admiterea sau respingerea acțiunii, alte chestiuni ce au fost soluționate în cadrul judecării cauzei, legea materială și/sau procedurală aplicată în cadrul judecării pricinii, argumentele instanței în caz de respingere a unor probe prezentate de participanți etc.

În acord cu art. 373 Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor şi obiecțiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanța de apel se pronunță în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanță. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situație mai dificilă decât aceea din hotărârea atacată cu apel, cu excepția cazurilor când consimte și când hotărârea este atacată şi de alți participanți la proces.

Astfel, prevederile enunțate, obligă instanța de apel să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar invocate de părți şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei și să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Or, conform regulilor unui proces echitabil, reținându-se rolul determinant al concluziilor instanței de apel, ultima are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare (*Hirro Balani contra Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis vs Grecia nr. 21522/93 din 29.05.1997 §43*).

Colegiul civil verificând în raport cu art.238-241 ale Codului de procedură

civilă, legalitatea şi temeinicia hotărârii primei instanțe, constată că aceasta urmează a fi menținută, or, prima instanță corect a elucidat şi constatat circumstanțele cauzei, a verificat şi apreciat obiectiv probele prezente la materialele cauzei în vederea admiterii parțiale a acțiunii din speță, stabilind corect circumstanțele de fapt și aplicând corect legislația pertinentă ce guvernează raportul litigios.

Corespunzător, art.5 alin.(1) Cod de procedură civilă, reglementează că, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

Norma cuprinsă la art. 53 alin. (2) al Constituției Republicii Moldova, statuează că, statul răspunde patrimonial, conform legii, pentru prejudiciile cauzate prin erorile săvârșite în procesele penale de către organele de anchetă și instanțele judecătorești.

În acord cu art.1 al Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr.1545-XIII din 25 februarie 1998, prezenta lege constituie actul legislativ de bază care reglementează cazurile, modul și condițiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite comise în procesele penale și contravenționale de organele de urmărire penală, de procuratură și de instanțele judecătorești.

În condițiile art. 2007 Cod civil, prejudiciul cauzat persoanei fizice prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma declarației scrise de a nu părăsi localitatea, prin aplicarea ilegală în calitate de sancțiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunității se repară de către stat integral indiferent de vinovăția persoanelor de răspundere ale organelor de urmărire penală ale procuraturii sau ale instanțelor de judecată.

În accepțiunea art.2 din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, prin *acțiuni ilicite* se subînțeleg acțiuni sau inacțiuni ale organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravențiile administrative, ale organului de urmărire penală sau ale instanței de judecată, care exclud vinovăția acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nicio persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere și nu poate fi judecată, (erori) ori fapte ale persoanelor cu funcție de răspundere din organul de urmărire penală sau din instanța de judecată, manifestate prin încălcarea intenționată a normelor procedurale și materiale în timpul procedurii penale sau administrative (infracțiuni).

Articolul 3 al Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin

acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, prevede că, este reparabil prejudiciul material şi moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma:

a) reţinerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declaraţie de a nu părăsi localitatea sau ţara, tragerii ilegale la răspundere penală;

b) condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunităţii;

c) efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziţiei, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcţie), precum şi în urma altor acţiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice;

d) supunerii ilegale la arest contravenţional, reţinerii contravenţionale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenţionale de către instanţa de judecată;

e) efectuării măsurilor speciale de investigaţii cu încălcarea prevederilor legislaţiei;

f) ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ştampilelor, precum şi în urma blocării conturilor bancare.

Prejudiciul cauzat se repară integral, indiferent de culpa persoanelor cu funcţie de răspundere din organele de urmărire penală, din procuratură şi din instanţele judecătoreşti.

Concomitent, în temeiul art. 6 al aceleiași Legi, dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea și modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul:

a) devenirii definitive și irevocabile a sentinței de achitare;

b) scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare;

c) adoptării de către instanța judecătorească a hotărârii cu privire la anularea arestului contravențional în legătură cu reabilitarea persoanei fizice;

d) adoptării, de către judecătorul de instrucție, în condițiile art.313 alin.(5) din Codul de procedură penală, în privința persoanei achitate sau scoase de sub urmărire penală, a încheierii privind declararea nulității actelor sau acțiunilor organului de urmărire penală sau organului care exercită activitate specială de investigații.

Din materialul probator al cauzei se atestă că, la 8 noiembrie 2017, agentul constatator, ofițerul principal de investigație al Secției nr.2 al Direcției Nord al INI al IGP MAI, inspectorul superior Buznea Dorin, a înaintat un demers de autorizare și a emis ordonanță cu privire la efectuarea percheziției în bunurile imobile, amplasate în mun. *****, st***** cu nr. cadastrale ***** care **aparțin cu drept de proprietate lui Vladimir Usatenco, dar au fost folosite în activitatea presupus ilegală de către factorii de decizie a SRL „Aquaclean”, în scopul**

depistării și ridicării urmelor contravențiilor, și anume, a fișelor de primire-predare a mărfurilor textile înregistrate în evidența contabilă, mijloacele bănești obținute pe cale ilegală, înregistrări de ciornă, calculatoare, purtători de informație electronică, documente contabile, produse chimice în lipsa documentelor de proveniență legală, precum și alte valori, față de care există temeiuri de a presupune, că au servit la săvârșirea contravenției, au păstrat urmele faptei contravenționale sau a constituit obiectul acestei fapte sau pot servi ca mijloc de constatare a existenței ori inexistenței elementelor constitutive ale contravenției. (f.d. 23-24, 25-26)

Prin încheierea Judecătoriei ***** din 8 noiembrie 2017, s-a admis demersul agentului constatator și s-a autorizat efectuarea percheziției. (f.d.27-28)

Colegiul civil atestă că, prin ordonanța de efectuare a percheziției din 8 noiembrie 2017 agentul constatator, ofițerul principal de investigație al Secției nr.2 al Direcției Nord al INI al IGP MAI, inspector superior Buznea Dorin, **a dispus efectuarea percheziției în domiciliul lui Igor Mosin, amplasat în mun. *****, *****, în scopul depistării și ridicării urmelor contravențiilor,** și anume fișe, de primire-predare a mărfurilor textile neînregistrate în evidența contabilă, mijloacele bănești obținute pe cale ilegală, înregistrări de ciornă, calculatoare, purtători de informație electronică, documente contabile, produse chimice în lipsa documentelor de proveniență, precum și alte valori, **față de care există temeiuri de a presupune că**, au servit la săvârșirea contravenției, au păstrat asupra lor, urmele faptei contravenționale sau a constituit obiectul acestei fapte sau pot servi ca mijloc de constatare a existenței ori inexistenței elementelor constitutive ale contravenției. (f.d. 29-30)

Prin încheierea Judecătoriei ***** din 8 noiembrie 2017, s-a admis demersul agentului constatator și s-a autorizat efectuarea percheziției. (f.d.31-32)

În baza procesului-verbal de percheziție din 17 noiembrie 2017, în bunurile imobile amplasate din mun. *****, *****, au fost ridicate mai multe obiecte și documente. (f.d. 33-34)

La 24 ianuarie 2018, procurorul PCCOCS, Rusnac Igor, a întocmit un proces-verbal de autosesizare privind începerea urmăririi penale în baza art.244 alin.(2) lit. b) Cod penal (f.d.47-48) și ordonanță de începere a urmăririi penale. (f.d. 49-50)

Prin ordonanța procurorului în PCCOCS, Rusnac Igor din 24 mai 2018, Igor Mosin a fost recunoscut în calitate de **bănuit,** în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 42, art. 46 și 244 alin.(2) lit. b) Cod penal. (f.d. 65-66)

Prin ordonanța procurorului în PCCOCS, Rusnac Igor din 23 august 2018, Igor Mosin a fost supus **sub învinuire** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin.(2) și (3), art. 46, 244 alin.(2) lit. b) Cod penal. (f.d. 67-68)

Prin ordonanța procurorului în PCCOCS, oficiul Nord, Sergiu Răilean, din 27 septembrie 2021, **Igor Mosin a fost scos de sub urmărire penală**, *pe motiv că*

fapta nu întruneşte elementele infracţiunii. (f.d. 123-151)

Înaintând prezenta acțiune împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova și Procuraturii Generale a Republicii Moldova, Mosin Igor, reprezentat de avocatul Nelly Babcinschi a solicitat constatarea faptului încălcării drepturilor fundamentale ale lui Igor Mosin, prin acțiuni de urmărire penale ilegale, a percheziției, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, precum și în urma altor acțiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice, obligarea pârâților la plata sumei de 1 000 000 de lei, cu titlu de despăgubiri morale, ca urmare a erorilor săvârșite împotriva lui Igor Mosin prin învinuirea ilegală de către organele de drept, ce urmează a fi încasată de la reprezentantul statului – Ministerul Justiției, obligarea pârâților la achitarea daunelor materiale și a cheltuielilor legate de judecarea acestui caz, ce constau din onorariul pentru asistență juridică în sumă de 16 500 de lei și a sumei de 24 136 de lei pentru întocmirea raportului asupra analizei juridice asupra cazului de încălcare fiscală și aplicării legislației fiscale în raport cu compania SRL „Aquaclean" și compensarea cheltuielilor de asistență juridică pentru prezentul litigiu în sumă de 5 000 de lei.

Fiind investită cu judecarea cauzei în fond, prima instanță a ajuns la concluzia respingerii cererii de chemare în judecat ca fiind neîntemeiată.

Invocând dezacordul cu hotărârea primei instanțe, la 3 octombrie 2024, prin e-mail, Mosin Igor, reprezentat de avocatul Nelly Babcinschi, iar la 26 decembrie 2024, a depus apelul motivat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 2 octombrie 2024, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii. (f.d. 190-193)

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe contestate în raport cu prevederile aplicabile la caz și criticile aduse în cererea de apel, instanța de apel constată că, prima instanță a determinat corect raportul juridic dedus judecății, a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, cu lămurirea completă și certă a situației de fapt sub toate aspectele invocate, hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces.

În consolidarea soluției, Colegiul judiciar reține că, **Moșin Igor este unicul fondator și asociat a SRL „Aquaclean"**, cod fiscal *****, amplasată în mun. *****, *****, **cu genul principal de activitate spălarea și curățirea articolelor textile**, transporturi rutiere de mărfuri, servicii de mutare, comerț cu ridicata, fabricarea săpunurilor, detergenților și produselor de întreținere, fabricarea parfumurilor și a produselor cosmetice, fapt ce se confirmă prin extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice. (f.d. 76)

Astfel, **deși Legea nr.1545 - XIII din 25 februarie 1998, recunoaște ca subiect ce ar avea dreptul la repararea prejudiciului** cauzat prin acțiunile ilicite

ale organului de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanței de judecată, **atât persoana fizică, cât și persoana juridică, în cererea de chemare în judecată figurează în calitate de reclamant doar Igor Mosin.**

Totodată, Colegiul judiciar învederează că, prin ordonanța procurorului în PCCOCS din 24 mai 2018, Igor Mosin, a fost recunoscut în calitate de **bănuit**, în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 42, art. 46 și art. 244 alin.(2) lit. b) Cod penal (f.d. 65-66).

Din conținutul ordonanței enunțate supra „**urmărirea penală pe cauza penală nr. 2018670021 a fost pornită** la 24 ianuarie 2018 în baza art. 46, 244 alin.(2) lit. b) Cod penal **cu privire la activitatea infracțională desfășurată de către factorii de decizie care administrează SRL „Aquaclean”**, ***** sub aspectul comiterii infracțiunii prevăzute la art. 244 alin.(2) lit. b) Cod penal. ... „Ținând cont de faptul că în baza probelor administrate **rezultă temeiuri rezonabile că, Moșin Igor a săvârșit infracțiunea prevăzute la art. 244 alin.(2) lit. b) Cod penal**, a fost dispusă recunoașterea acestuia în calitate de învinuit”. (f.d. 65)

Norma cuprinsă la art. 244 alin. (1) și (2) lit. b) ale Codului penal (în vigoare la momentul emiterii ordonanței din 24 mai 2018), reglementează că, **evaziunea fiscală a întreprinderilor**, instituțiilor și organizațiilor prin includerea intenționată în documentele contabile, fiscale și/sau financiare, inclusiv în cele electronice, a unor date vădit denaturate privind veniturile sau cheltuielile care nu au la bază operațiuni reale ori care au la bază operațiuni ce nu au existat, fie prin tăinuirea intenționată a unor obiecte impozabile, acte contabile, fiscale și/sau financiare, dacă suma cumulativă a impozitului, taxei prevăzute de Codul fiscal, contribuției de asigurări sociale de stat obligatorii sau primei de asigurare obligatorie de asistență medicală aferente unui an fiscal depășește 50 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei, se pedepsește cu amendă în mărime de la 3500 la 5000 de unități convenționale sau cu închisoare de până la 2 ani și 6 luni, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 5000 la 8000 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.

Aceeași acțiune, dacă suma cumulativă a impozitului, taxei prevăzute de Codul fiscal, contribuției de asigurări sociale de stat obligatorii sau primei de asigurare obligatorie de asistență medicală aferente unui an fiscal depășește 100 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei, se pedepsește cu amendă în mărime de la 5000 la 7000 de unități convenționale sau cu închisoare de până la 5 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită

activitate pe un termen de la 2 la 5 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 10000 la 16000 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate sau cu lichidarea persoanei juridice.

Ulterior, fiind constatat faptul că, **Mosin Igor** a participat în calitate de autor și organizator la comiterea infracțiunii de **evaziune fiscală a SRL „Aquaclean”,** prin ordonanța procurorului în PCCOCS din 23 august 2018, **Igor Mosin a fost supus sub învinuire** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin.(2) și (3), 46 și 244 alin.(2) lit. b) ale Codului penal. (f.d. 67-68)

Iar, prin ordonanța procurorului în PCCOCS, Oficiul Nord din 27 septembrie 2021, **Igor Mosin a fost scos de sub urmărire penală**, **pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii și** s-a constată că, există una din circumstanțele prevăzute la art. 275 pct. 1) - 3) Cod de procedură penală, inclusiv dacă **fapta constituie o contravenție**. (f.d. 123-151)

În cazul din speță, Colegiul judiciar observă că, reclamantul/apelant, Mosin Igor **pretinde la** constatarea faptului încălcării drepturilor și **repararea prejudiciului în baza Legii nr. 1545, în temeiul** ordonanței procurorului în PCCOCS, Oficiul Nord din 27 septembrie 2021, prin care acesta **a fost scos de sub urmărire penală și clasat procesul pe motiv că, fapta nu întrunește elementele infracțiunii și se constată că,** există una din circumstanțele prevăzute la art. 275 pct. 1)-3) Cod de procedură penală, inclusiv dacă **fapta constituie o contravenție** (f.d. 123-151), fapt care denotă că **apelantul a fost scos de sub urmărire penală în baza ordonanței procurorului, însă nu pe temeiuri de reabilitare**, după cum statuează norma cuprinsă la art. 6 lit. b) din Legea nr. 1545, ci în baza constatărilor legale referitoare la lipsa elementelor infracțiunii sau calificarea faptei ca fiind contravenție.

Corespunzător, invocarea de către apelantul Mosin Igor a ordonanței de scoatere de sub urmărire penală ca temei de aplicare a Legii nr.1545 constituie o interpretare eronată a acestor prevederi, or, **nu orice acțiune a organelor de drept și judecătorești atrag răspunderea statului.**

Sub un alt aspect, se va reține și faptul că, adoptarea unei ordonanțe de scoatere de sub urmărire penală nu implică careva acțiuni ilicite, cu încălcarea normelor de drept procesual sau material, astfel că acțiunea procesuală de recunoaștere a lui Igor Mosin în calitate de bănuit și învinuit nu poate fi calificată automat drept o acțiune de condamnare publică.

Or, conform art. 19 alin.(3) Cod de procedură penală, organul de urmărire penală are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția bănuitului, învinuitului, inculpatului, cât și cele care îl dezvinovățesc, precum și circumstanțele care îi atenuează sau agravează răspunderea.

Astfel, în acord cu art.19 Cod de procedură penală, organul de urmărire penală urmează să întreprindă acțiuni de urmărire penală întru identificarea existenței sau inexistenței infracțiunii pretinse a fi comisă, făptuitorul acesteia, precum și alte circumstanțe relevante cazului.

În particular, se constată că, reclamantul/apelant Mosin Igor, a fost supus unui control legal de către organele de resort, conform condițiilor enunțate de legislația procesual-penală, ingerință admisă atât de legislația națională, cât și de cadrul normativ internațional.

De altfel, înaintând acțiune în judecată, apelantul Moșin Igor nu a invocat încălcarea normelor de procedură penală în efectuarea acțiunii de recunoaștere a lui Igor Mosin în calitate de bănuit și învinuit, nu a contestat cu plângere actele emise de procuror în ordinea prevăzută de lege, acțiuni concludente ale apelantului care exprimă tacit acordul cu actele emise.

Suplimentar, a se reține și faptul că, dimensiunea obligațiilor Statului referitoare la investigarea minuțioasă și rezultativă a oricărui fapt pretins a fi infracțional nu implică nici dreptul de a declanșa o anchetă penală împotriva unui terț sau ca acesta să fie condamnat la sancțiuni de natură penală și nicio obligație de rezultat, care ar presupune că, orice urmărire penală trebuie să se finalizeze printr-o condamnare.

Ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuit, învinuit sunt acte procedurale legate de desfășurarea normală a urmăririi penale şi, prin sine însăși, nu afectează drepturi sau libertăți constituționale, însă sunt niște măsuri procesuale prevăzute de lege, necesare într-o societate democratică, au un scop legitim de a asigura măsuri eficiente de luptă cu criminalitatea, şi acest scop este proporțional anumitor restricții care pot avea loc în cadrul desfășurării acțiunilor menționate.

Corespunzător, acțiunile organului de urmărire penală de recunoaștere a reclamantului Igor Mosin în calitate de bănuit, și ulterior, în calitate de învinuit, nu pot fi calificate drept acțiuni de tragere ilegală la răspundere penală în sensul enunțat în art. 3 și 6 ale Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr.1545- XIII din 25 februarie 1998.

Totodată, Colegiul civil reține că, prin ordonanța procurorului-delegat în PCCOCS, Oficiul Nord din 15 ianuarie 2019 s-a dispus punerea sub sechestru a mai multor bunuri, ce se află în posesia învinuitului Igor Mosin (f.d.106-109), iar prin demersul din 15 ianuarie 2019 s-a solicitat autorizarea punerii sub sechestru. (f.d.110-113)

Iar, prin încheierea Judecătoriei ***** din 16 ianuarie 2019 s-a admis demersul procurorului privind autorizarea punerii sub sechestru a mai multor bunuri care se află în posesia lui Igor Mosin. (f.d.114-119)

Din sensul art.3 alin. (1) lit. c) al Legii nr. 1545, rezultă că pentru a fi

antrenată răspunderea Statului, este necesar ca punerea sub sechestru să fie ilegală, în cazul din speță, nefiind constatat faptul că punerea sub sechestru a bunurilor aflate în posesia lui Igor Mosin, aplicată în cadrul procesului penal, a fost una ilegală nu poate fi antrenată răspunderea statului. De altfel, sechestrul de pe bunuri a fost ridicat imediat ce s-au constatat temeiuri privind lipsa necesității de a-l menține.

Așadar, pretenția lui Igor Mosin cu privire la constatarea faptului încălcării drepturilor fundamentale prin acțiuni de urmărire penală ilegale, a percheziției, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, precum și în urma altor acțiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice, legal a fost respinsă de către prima instanță ca fiind neîntemeiată.

Or, în contextul normelor de drept enunțate și a situației de fapt constatată, Legea nr.1545 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, nu este aplicabilă, ținând cont de faptul că Mosin Igor nu este reabilitat în drepturi.

Colegiul civil apreciază ca fiind întemeiate argumentele primei instanțe în ceea ce privește lipsa dreptului reclamantului de a cere despăgubire morală și materială în cazul din speță în temeiul Legii nr.1545 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, or, ordonanța de clasare a procesului în cazul din speță nu constituie act de reabilitare a lui Moșin Igor.

Astfel, pentru angajarea răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin erori judiciare și de urmărire penale, în condițiile normei de drept enunțate supra, este necesară achitarea persoanelor, or, în speță apelantul Miosin Igor nu a fost achitat (fapta acestuia constituie o contravenție). (f.d. 123-151)

Acestea fiind reținute, ținând cont de faptul că, Mosin Igor nu este reabilitat în drepturi, acesta nu este îndreptățit nici să solicite repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, în temeiul art.6 din Legea nr.1545 din 25 februarie 1998.

Dintr-o altă perspectivă, cerința cu privire la repararea prejudiciului material, formate din cheltuielile de asistență juridică în mărime de 16 500 de lei și a cheltuielilor suportate pentru analiza juridică a cazului de încălcare fiscală în mărime de 24 136 de lei este și una neprobată. Or, conform bonului de plată din 27 ianuarie 2023, invocat în acest sens cu titlu de probă, rezultă că suma de 16 500 de lei a fost achitată avocatului Nelly Babcinschi (f.d. 158), iar conform Raportului de activitate a avocatului Nelly Babcinschi pe care reclamantul apelant își întemeiază pretențiile cu privire la repararea prejudiciului material, rezultă că acesta a fost întocmit în cauza civilă la acțiunea SRL „Aquaclean” împotriva SFS privind anularea deciziei nr.216/260 din 25 februarie 2019 și a deciziei nr.125 din 25 aprilie 2019, în care se indică că suma de 16 500 lei a fost achitată anume în

această cauză (f.d. 157) și nu în cauza penală intentată împotriva lui Igor Mosin.

Respectiv, Igor Mosin nu poate pretinde recuperarea cheltuielilor de asistență juridică suportate de SRL „Aquaclean” într-un dosar administrativ în temeiul Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr.1545-XIII din 25 februarie 1998.

De altfel, SRL „Aquaclean” nu a fost lipsită de posibilitatea de a recupera aceste cheltuieli de asistență juridică suportate în cadrul procesului administrativ intentat împotriva Serviciului Fiscal de Stat, or, într-un proces separat intentat ulterior.

La fel, nu este justificată nici repararea prejudiciului material în mărime de 24 136,56 de lei, în condițiile contractul de prestare a serviciilor cu IP „Institutul de Resurse și Analize Juridice” a fost încheiat cu SRL „Aquaclean” (f.d.73-74), suma de 24 136,56 de lei a fost încasată în folosul IP „Institutul de resurse și Analize Juridice” de la SRL „Aquaclean” (f.d.75).

Mai mult, deși Legea nr.1545 - XIII din 25 februarie 1998, recunoaște ca subiect ce ar avea dreptul la repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanței de judecată, atât persoana fizică, cât și persoana juridică, în cererea de chemare în judecată figurează în calitate de reclamant doar Igor Mosin.

În pofida faptului că, Igor Mosin este unicul asociat și fondator a SRL „Aquaclean”, dat fiind că, în cererea de chemare în judecată s-a invocat ilegalitatea acțiunilor organului de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanței judecătorești, care ar constitui temei de reparare a prejudiciului moral, în temeiul Legii nr.1545-XIII din 25 februarie 1998, doar în privința lui Igor Mosin, și nu în privința SRL „Aquaclean”, această pretenție este una neîntemeiată.

Astfel, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, prin prisma normelor de drept citate supra și a situației de fapt constatată în speța dedusă judecății, instanța de apel relevă că instanța de fond corect a conchis referitor la faptul că, Moșin Igor nu este subiect al Legii nr.1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești și că, acesta nu este îndreptățit să solicite compensarea prejudiciului cauzat în legătură cu aceste acțiuni.

Finalmente, Colegiul judiciar conchide că, Mosin Igor nu are dreptul la repararea prejudiciului în temeiul Legii 1545 în cadrul procesului civil, or, pretențiile acestuia nu întrunesc condițiile legale pentru angajarea răspunderii statutului în sensul pretins în contextul în care Legea nr.1545 nu este aplicabilă speței.

Pe cale de consecință, dat fiind că, reclamantul/apelant Mosin Igor nu a avut

câștig de cauză, acesta nu este îndreptățit prin prisma art. 94 și 96 ale Codului de procedură civilă, să pretindă la compensarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5 000 de lei, confirmate prin bonul de plată anexat la materialele cauzei. (f.d. 159)

Având în vedere că, argumente sau dovezi noi, care au importanță pentru soluționarea cauzei, la declararea cererii de apel nu au fost indicate şi nici prezentate, sub aspectul prevederilor legale sus menționate, reieșind din specificul acțiunii, instanța de apel constată că instanța de fond corect a ajuns la concluzia de respingere a acțiunii.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, și anume, *cauza Rebait şi alții vs France nr. 26561/1995*, Curtea a menționat că „... . art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes...", astfel, Colegiul civil consideră necesar de a respinge argumentele invocate în apel, deoarece acestea nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Totodată, Colegiul judiciar ține să remarce că, apelantul utilizând calea de atac nu au prezentat în instanța de apel probe de natură să răstoarne concluziile expuse în hotărârea contestată.

Din cele ce preced, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat de Mosin Igor, reprezentat de avocatul Nelly Babcinschi ca fiind neîntemeiat și a menține hotărârea Chișinău, sediul Centru din 2 octombrie 2024.

În conformitate cu art. 385 lit. a), 389 și 390 ale Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

D E C I D E:

Se respinge cererea de apel declarată de Mosin Igor, reprezentat de avocatul Nelly Babcinschi.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 2 octombrie 2024.

Decizia este definitivă și executorie din momentul emiterii, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni de la comunicarea deciziei integrale, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele ședinței,
judecătorul Ana Panov

Judecătorii Lucia Bagrin

Diana Corlăteanu

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Andrei Ojoga
Dosarul nr. 2a-244/25 (2-24040438-02-2a-22012025)

D E C I Z I E
(DISPOZITIV)

18 iunie 2025 mun. Chișinău

Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Lucia Bagrin și Diana

Corlăteanu
Grefierul Irina
Bolduratu

examinând în ședință de judecată publică, cererea de apel declarată de Mosin Igor, reprezentat de avocatul Nelly Babcinschi,

împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 2 octombrie 2024, prin care s-a respins cererea de chemare în judecată,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Mosin Igor, reprezentat de avocatul Nelly Babcinschi împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova și Procuraturii Generale a Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, precum și compensarea cheltuielilor de judecată,

în conformitate cu art. 385 lit. a), 389 și 390 ale Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

D E C I D E:

Se respinge cererea de apel declarată de Mosin Igor, reprezentat de avocatul Nelly Babcinschi.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 2 octombrie 2024.

Decizia este definitivă și executorie din momentul emiterii, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni de la comunicarea deciziei integrale, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele ședinței,
judecătorul Ana
Panov

Judecătorii Lucia
Bagrin

Diana
Corlăteanu